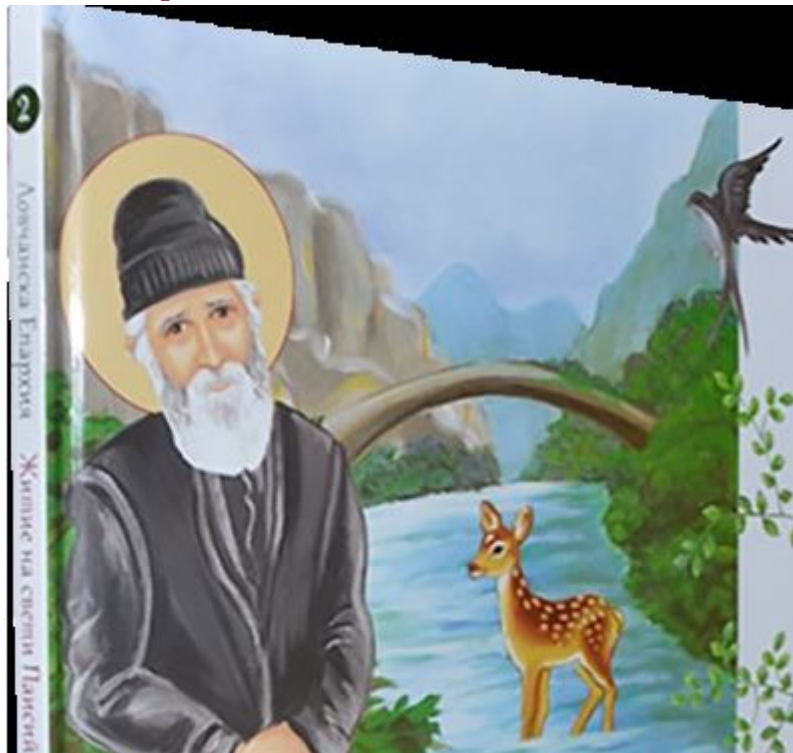

Ново издание на детска книжка за свети Паисий Светогорец

Излезе новото издание на детската книга за известния и обичан по цял свят преподобни Паисий Светогорец. Изданието е на Ловчанска Епархия и част от инициативата “За децата на България”. Книгата за свети Паисий включва 46 страници с богато илюстриран текст, адаптиран за деца и проследяващ живота на великия подвижник на благочестието от неговото детство до блажената му кончина. В книжката са описани и много чудеса, станали приживе и след смъртта на преподобния отец.

Книжката е луксозно издание, с твърди корици, голям формат (A4), и красиви илюстрации.

Цената е 18 лв. За книжарници и църковни настоятелства има отстъпка.

За повече информация и поръчки:

тел. 0888 286 937

email: [\[email protected\]](#)

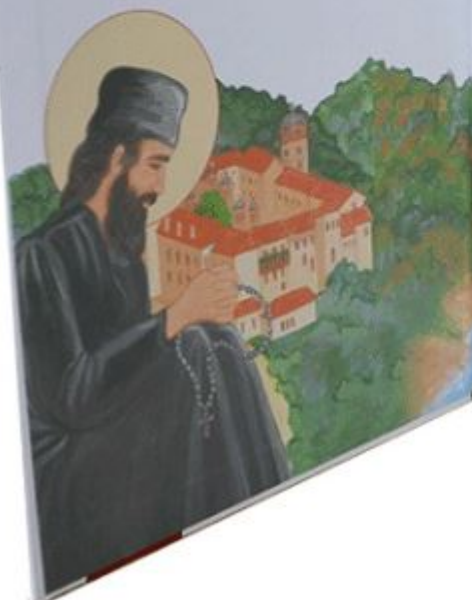
Текст, илюстрации, предисловие и редакция:
Ловчанска Света Митрополия

Коректор: Милена Иванова Андреева

Издава: Катедрален храм "Св. св. Кирил и Методий" - Ловеч

ISBN: 978-619-90736-3-6

Печат: Абагар АД - Велико Търново

За децата на България

Житие на свети

Паисий Светогорец

С благословението на Ловчанския
митрополит Тавриил

— Аз съм възкресенето и животът, който явява в Мене, и да увере, ще оживее.

След това Господ станал невидим. Лицето на удивеното момче остана сияещо, напоенно за чудното посещение. Така събитие преминало у него всички съвременни зли вярата и вече никой не можел да го разколебае в нея.

Оттогава младият човек се старее да дружи с благочестиви хора. В свободното си време се качвал в планината да се помоли. В джоба му винаги имало дълга на книга.

Носел със себе си кръст и не се боял от нищо. В края на всяка ден внимателно изследвал посланието си — какво е приел, как е поговорил, дали не е обидил някого.

Веднъж в църквата влязла една обличена в черно жена. Тя застанала до него и започнала ентусиазно да го гледа. А той се подразнило: „Каква е тази безоместна жена? Не знае ли, че е в Църква?“. След Литургията те се приближила до него и със задивен глас казвала: „Прощавай, момче. Напоси ми на убийства ми на война Син?“. О, колко дълбоко се почувствал Пансий! Той внезапно изкрещал себе си: „Как можеш да осъди тази жена? Бедната, колко ли мъка има на душата? Сигурно, Боже мой! Прости ми!“. От тогава се пазел да не осъжда хората.

Един ден в Търкия дошла война. Братята на Пансий заминали на фронта. Труден станал животът на семейството. Много бедни хора идвали при майка му да измолят дим шепи брънчи. А тя откликвала на молбата им, без да взима нищо в замяна. Често месела хляб и го раздавала на гладувалите. Пансий страдал, като я виждал как се тревожи и разсъждавал: „Майка ми се нуждае от мен. И да искам да стана монах, не сега е моментът. Не мога да уредя себе си, а нея да я оставя да се мъчи“. Поел всичките земледелски работи в дома си и се старал да я утеши и ободрят.

По-късно и него повикали да служи на Родината. Преди да отиде войник, той влязъл в един параклис и от все сърце се помолил:

— Владичице Богородице, нека съм в опасност, само да не убия човек. Ако остана жив, обещавам да възстановя Твоя манастир и три години да служа в него!

По време на военната си служба той изпитвал истинска радост да се жертва за другите. Ако поставял някого на опасно място, Пансий го убеждавал:

— Виж, послушай, ти имаш жена и деца. Ако ти се случи нещо, кой ще се грижи за тях? По-добре аз да отида!

Заради тези християнски постъпки, въпреки мръсния обличай божията благодат.

Веднъж го арعне на сравнение един войник, плащел и се издирил. Бет да се замяти, Пансий се хитрил да не го пойма, затова си чувал от останалите:

— А сега опитай се да го изцелиш! — казва отец Пансий, коленичил на височината на детето и му се усмихнал. Момченцето послушало. Хвърлило кривича. В този миг очинките му се отворили и личицето му греещо.

— Е, вече никак ти няма! Завина с лъжица, която имаш, си отиди и болестта ти! — весело отбелязал отец Пансий.

— Слава Богу! — отдал се с благодарност заради изцеления.

— Благодарен ти, отец! По твоите молитви синът ми е изцелен!

Избаввайки слава, Старият го препоръчал на неговите да не разказва за това.

Друг път преподобни Пансий се жонел в калвата си, когато чул женски глас. Помислил си: „Кой ли е това в този час? Как ли е попаднала жена тук, на Света гора? Това не е възможно“. Когато се понукало на вратата, попитал:

– Кой е?

– Мъченица Евфимия – чул се отговор.

След третото понукаване вратата сама си отворила и старецът видял една жена, облечена в мантия. Заинтригуван от това видение е от Бога или злото духовно нощ да му навредят – нали и те могат да се прообразават в ангели на светлината. Затова казал:

– Ако ти си мъченица Евфимия, ала заедно да се поклоним на Пресвета Троица. Каквото правиш, така прави и аз.

Жената се поклонила и поспяла, както локши, си след като се уверил, че това наистина е света Евфимия, си се поклонил. А после светията седнала на едно столче и му разказала целия си живот. Казало илюминация претопленост от нея мъченик, отец Пансий се зачунал:

– Как ти, толкова малка и слаба жена, толкова мъченик?

– Ако знаех каква просвеща получават светите, щях да искам да премина през още по-големи изпитания – отговорил на тя.

След този случай три дни старецът непрекъснато савал Бога. Написал хвалбни песни за света Евфимия и пожелал да я изобрази така, както сам я виждал.

